

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 509

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Martți, 24 iulie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
144. — Lege pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	2	Decizia nr. 530 din 22 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	8–11
514. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
★		463/M.62/144/2.535/5.217/301/168/570. — Ordin al ministrului sănătății, al ministrului apărării naționale, al ministrului administrației și internelor, al ministrului justiției, al directorului Serviciului Român de Informații, al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale, al directorului Serviciului de Informații Externe și al directorului Serviciului de Protecție și Pază pentru aprobarea Normelor proprii de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012, adaptate la specificul organizării asistenței medicale în rețeaua sanitară a ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, aplicabile în relațiile contractuale dintre Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și furnizorii de servicii medicale și medicamente care aparțin acestei rețele	12–16
147. — Lege pentru modificarea art. 139 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	3		
517. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 139 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	3		
★			
148. — Lege privind înregistrarea operațiunilor comerciale prin mijloace electronice	4–5		
518. — Decret pentru promulgarea Legii privind înregistrarea operațiunilor comerciale prin mijloace electronice	6		
★			
149. — Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 17/2011 privind controlul calității în securitatea aviației civile	6–7		
519. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 17/2011 privind controlul calității în securitatea aviației civile	8		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 8, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 8. — (1) Fapta de a circula fără a deține rovinietă valabilă constituie contravenție continuă și se sancționează cu amendă.”

2. **La articolul 8, alineatele (3), (31) și (6) se abrogă.**

3. **La articolul 9, alineatul (3) va avea următorul cuprins:**

„(3) În cazurile prevăzute la alin. (2), procesul-verbal de constatare a contravenției se poate încheia și în lipsa contravenientului, după identificarea acestuia pe baza datelor furnizate de Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor sau a conducătorului auto, în cazul utilizatorilor străini. Procesul-verbal se întocmește și se comunică contravenientului în termen de 30 de zile de la data constatării contravenției, interval în care nu se pot încheia alte procese-verbale de constatare a contravenției pentru încălcarea prevederilor art. 8 alin. (1).”

4. **Articolul 14 va avea următorul cuprins:**

„Art. 14. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta ordonanță.”

5. **Anexa nr. 4 se abrogă.**

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
IOAN OLTEAN

București, 23 iulie 2012.

Nr. 144.

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 20 iulie 2012.
Nr. 514.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea art. 139 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Alineatul (1) al articolului 139 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 345 din 18 mai 2011, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 139. — (1) Zilele de sărbătoare legală în care nu se lucrează sunt:

- 1 și 2 ianuarie;
- prima și a doua zi de Paști;
- 1 mai;
- prima și a doua zi de Rusalii;

- Adormirea Maicii Domnului;
- 30 noiembrie — Sfântul Apostol Andrei cel Întâi chemat, Ocrotitorul României;
- 1 decembrie;
- prima și a doua zi de Crăciun;
- două zile pentru fiecare dintre cele 3 sărbători religioase anuale, declarate astfel de cultele religioase legale, altele decât cele creștine, pentru persoanele aparținând acestora.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
IOAN OLTEAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 23 iulie 2012.
Nr. 147.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 139 alin. (1)
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 139 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
— interimar —
GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 20 iulie 2012.
Nr. 517.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind înregistrarea operațiunilor comerciale prin mijloace electronice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege stabilește regimul juridic al documentelor în formă electronică ce conțin date privind operațiunile economice de schimb sau vânzare de bunuri ori servicii între persoane care emit și primesc facturi, bonuri fiscale sau chitanțe în formă electronică.

(2) Facturile, bonurile fiscale și chitanțele în formă electronică constituie documente justificative în înțelesul Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prezenta lege se aplică persoanelor stabilite în România, în înțelesul prevederilor titlului VI din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și care desfășoară activități economice pe teritoriul României.

Art. 2. — Nicio dispoziție a prezentei legi nu poate fi interpretată în sensul limitării autonomiei de voință și a libertății contractuale a părților.

Art. 3. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *emiterea facturilor în formă electronică* — operațiunea de întocmire, semnare electronică și marcarea temporală a facturilor în formă electronică, în scopul arhivării lor în formă electronică, indiferent dacă transmiterea se face în formă electronică sau pe suport hârtie;

b) *semnătură electronică* — semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat, eliberat de un furnizor de servicii de certificare acreditat, în înțelesul Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică;

c) *marcă temporală* — marca temporală în înțelesul Legii nr. 451/2004 privind marca temporală;

d) *factură în formă electronică* — documentul în formă electronică ce caracterizează în mod unic și neechivoc schimbul sau vânzarea de bunuri ori servicii, semnat cu semnătură electronică și purtând marca temporală, care conține datele cuprinse în formularul facturii și care este emis și gestionat utilizând sisteme informatice;

e) *pachet de facturi în formă electronică* — două sau mai multe facturi în formă electronică, emise în momente de timp diferite și transmise către același beneficiar în același moment de timp;

f) *lot de facturi în formă electronică* — două sau mai multe facturi în formă electronică, emise în momente de timp diferite și transmise către beneficiari diferiți în același moment de timp;

g) *bon fiscal în formă electronică* — documentul financiar-fiscal care întrunește toate condițiile impuse de prevederile legale în materie referitoare la conținut, emis de echipamentele electronice de marcat, care conține date înregistrate pe medii compatibile cu prelucrarea automată a datelor, semnat cu semnătură electronică și purtând marca temporală;

h) *chitanță în formă electronică* — documentul financiar-fiscal care întrunește toate condițiile impuse de prevederile legale în materie referitoare la conținut și formă, înregistrat pe medii compatibile cu prelucrarea automată a datelor, semnat cu semnătură electronică și purtând marca temporală;

i) *furnizor de servicii de facturare electronică* — persoana fizică sau juridică care emite, transmite sau convertește facturi,

bonuri ori chitanțe în formă electronică, în nume propriu sau în numele unor terți.

CAPITOLUL II

Factura în formă electronică

SECȚIUNEA 1

Emiterea facturilor

Art. 4. — Persoana fizică sau juridică ce emite facturi, denumită în continuare *emitent*, poate să opteze pentru emiterea facturilor în formă electronică, cu condiția garantării autenticității, originii și integrității conținutului, conform condițiilor prevăzute de prezenta lege.

Art. 5. — Facturile și chitanțele emise și arhivate în formă electronică, cu respectarea prevederilor prezentei legi, au calitatea de document justificativ, în înțelesul prevederilor Legii nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) Emiterea facturilor de către o persoană fizică sau juridică se face în una dintre următoarele două modalități, la alegerea exclusivă a emitentului: în formă electronică sau pe suport hârtie.

(2) Emitentul poate opta pentru schimbarea modalității de emitere, cu notificarea Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 7. — Emitentul facturii în formă electronică răspunde pentru legalitatea, autenticitatea, originea și integritatea conținutului.

Art. 8. — (1) Factura în formă electronică respectă conținutul stabilit de actele normative speciale și va conține marca temporală care certifică momentul emiterii și semnătura electronică a emitentului facturii.

(2) Certificatul aferent semnăturii electronice a emitentului facturii în formă electronică va conține informații privind identificatorul fiscal și numărul notificării înregistrate la Ministerul Finanțelor Publice.

SECȚIUNEA a 2-a

Transmiterea facturilor

Art. 9. — (1) Transmiterea facturilor emise în formă electronică se face în una dintre următoarele două modalități: prin mijloace electronice, în condițiile prevăzute de Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau pe suport hârtie.

(2) Transmiterea unei facturi în formă electronică se poate face individual, în pachete sau în loturi.

CAPITOLUL III

Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească persoanele care emit facturi în formă electronică

Art. 10. — Emitentul facturii în formă electronică trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să dispună de mijloace tehnice și umane corespunzătoare pentru garantarea securității, fiabilității și continuității serviciilor de prelucrare a datelor în formă electronică;

b) să folosească personal cu cunoștințe de specialitate în domeniul tehnologiei semnăturii electronice și cu o practică

suficientă în ceea ce privește procedurile de securitate corespunzătoare;

c) să fie în măsură să gestioneze și să arhiveze toate informațiile privind fiecare factură în formă electronică emisă, pe perioada de timp stabilită prin normele legale în vigoare;

d) să utilizeze sisteme de arhivare electronică în conformitate cu prevederile Legii nr. 135/2007 privind arhivarea documentelor în formă electronică. Pe durata arhivării, persoanele care au responsabilitatea arhivării vor lua măsuri ca orice factură în formă electronică să poată fi accesată numai de către emitent, beneficiar sau organele abilitate prin lege.

Art. 11. — Ministerul Finanțelor Publice verifică aplicarea dispozițiilor prezentei legi, cu excepția condițiilor prevăzute la art. 10, a căror respectare este verificată de către Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale.

CAPITOLUL IV

Externalizarea serviciilor de emiter, transmitere și arhivare a facturilor în formă electronică

Art. 12. — (1) Activitățile de emiter, transmitere a facturilor în formă electronică, precum și cele de arhivare a facturilor în formă electronică pot fi realizate și de către alte persoane decât emitentul de drept al facturii în formă electronică, în următoarele condiții:

a) să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 10;

b) să existe un contract valabil încheiat între emitentul de drept al facturii în formă electronică și un furnizor de servicii de emiter a facturilor în formă electronică.

(2) Certificatul aferent semnăturii electronice a persoanelor care prestează servicii de emiter, transmitere sau arhivare a facturilor în formă electronică va conține informații privind calitatea de furnizor de servicii și datele sale de identificare.

Art. 13. — (1) Furnizorii de servicii de emiter a facturilor în formă electronică pot să presteze servicii de conversie a unei facturi deja emise pe suport hârtie în factură în formă electronică, la cererea beneficiarului.

(2) Conversia se poate realiza numai după factura în original. Factura în formă electronică rezultată dobândește calitatea de document justificativ numai după înscrierea precizării: „prezentă factură este conformă cu originalul emis inițial pe suport hârtie având seria nr. din data de, emisă de” și atașarea semnăturii electronice a furnizorului de servicii de emiter a facturilor în formă electronică, precum și a mărcii temporale certificând momentul conversiei, atât în cazul facturilor individuale, cât și în cazul în care conversia se face pentru un pachet sau lot de facturi.

CAPITOLUL V

Chitanța în formă electronică

Art. 14. — (1) Chitanța în formă electronică respectă condițiile privind conținutul obligatoriu, stabilite de actele normative în vigoare și conține marca temporală și semnătura electronică a emitentului chitanței.

(2) Certificatul aferent semnăturii electronice a emitentului chitanței va conține informații privind identificatorul fiscal și numărul notificării înregistrate la Ministerul Finanțelor Publice.

Art. 15. — Prevederile privind emiter, transmiterea, stocarea, arhivarea, conversia și utilizarea facturilor prevăzute în

prezenta lege sunt aplicabile și chitanțelor în formă electronică, cu excepția acelor prevederi care din punct de vedere financiar-fiscal nu le sunt aplicabile.

CAPITOLUL VI

Regimul documentelor în formă electronică aferente tranzacțiilor înregistrate prin intermediul caselor de marcat și terminalelor automate bancare

Art. 16. — Bonurile fiscale și bonurile emise de terminalele automate bancare, denumite în continuare *bancomate*, și de casele de marcat, în formă electronică, stocate la emitent, au același regim juridic ca și cele emise pe suport hârtie.

Art. 17. — (1) Persoanele care au obligația de a emite bonuri prin intermediul caselor de marcat sau al bancomatelor pot păstra în formă electronică documentul generat în formă electronică în următoarele condiții:

a) să îndeplinească cerințele privind asigurarea conformității informațiilor înregistrate în formă electronică cu cele înscrise pe documentul pe hârtie;

b) să arhiveze și să asigure accesul la bonurile emise în formă electronică.

(2) Bonurile emise în formă electronică de casele de marcat și de bancomate și stocate la emitent respectă condițiile privind conținutul obligatoriu stabilite de actele normative în vigoare.

(3) Casele de marcat utilizate pentru emiterea bonurilor fiscale în formă electronică se vor aviza cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Persoanele prevăzute la alin. (1) care păstrează în formă electronică bonurile emise de case de marcat sau de bancomate au obligația de a notifica organul fiscal competent din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Art. 18. — Termenul de arhivare a bonurilor fiscale și a bonurilor emise de case de marcat sau de către bancomate, în formă electronică, va fi același cu cel prevăzut pentru cele emise pe suport hârtie.

Art. 19. — (1) Cheltuielile înregistrate de persoanele care emit, transmit sau arhivează facturi, chitanțe și bonuri fiscale în formă electronică, cheltuielile efectuate cu investițiile pentru dotări și alte utilități necesare desfășurării acestei activități sunt amortizabile pe o perioadă de 5 ani de la prima înregistrare ca utilizator de factură în formă electronică.

(2) Cheltuielile înregistrate de persoanele care emit facturi, chitanțe și bonuri fiscale în formă electronică privind investițiile legate de modificarea și perfecționarea sistemelor informatice utilizate în activitatea de facturare electronică sunt amortizabile pe o perioadă de 3 ani, începând cu data inițierii investiției, probată cu hotărârea administratorului, respectiv a consiliului de administrație al persoanei care inițiază cheltuiala, iar în cazul persoanelor fizice, prin declarație pe propria răspundere.

Art. 20. — Prezenta lege se completează cu dispozițiile legale privind încheierea, validitatea și efectele actelor juridice, cu prevederile Legii nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 455/2001, ale Legii nr. 451/2004, precum și cu cele prevăzute de Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
IOAN OLTEAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 23 iulie 2012.
Nr. 148.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind înregistrarea operațiunilor
comerciale prin mijloace electronice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind înregistrarea operațiunilor comerciale prin mijloace electronice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONEȘCU

București, 20 iulie 2012.

Nr. 518.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 17/2011
privind controlul calității în securitatea aviației civile**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 17 din 24 august 2011 privind controlul calității în securitatea aviației civile, adoptată în temeiul art. 1 pct. III.2 din Legea nr. 131/2011 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 29 august 2011, cu următoarele modificări:

1. Titlul ordonanței va avea următorul cuprins:

„ORDONANȚĂ

**privind controlul calității în domeniul securității
aviației civile”**

2. La articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță reglementează cadrul privind asigurarea condițiilor de exercitare în România a competențelor Comisiei Europene, prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 72/2010 al Comisiei din 26 ianuarie 2010 de stabilire a procedurilor de efectuare a inspecțiilor Comisiei în domeniul securității aeronautice și stabilirea atribuțiilor autorității competente privind coordonarea și monitorizarea aplicării standardelor de bază comune, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 300/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2008 privind norme comune în domeniul securității aviației civile și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2.320/2002 și de Regulamentul (UE) nr. 185/2010 al Comisiei din 4 martie 2010 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul

securității aviației, precum și cadrul privind asigurarea efectuării activităților de monitorizare a conformității, derularea acțiunilor de rectificare a deficiențelor și certificarea personalului care execută controlul calității în domeniul securității aviației civile.”

3. La articolul 3, alineatul (1) și literele c), f) și n) ale alineatului (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Autoritatea competentă în domeniul securității aviației civile responsabilă cu coordonarea și monitorizarea aplicării standardelor de bază comune stabilite de Regulamentul (CE) nr. 300/2008, precum și cu dezvoltarea, punerea în aplicare și menținerea programului național de securitate a aviației civile este Ministerul Transporturilor și Infrastructurii.

c) dispune măsuri de remediere pentru deficiențele semnalate ca urmare a inspecției Comisiei, auditului OACI sau CEAC care nu pot fi remediate prompt și monitorizează ducerea la îndeplinire a planului de acțiune pentru remedierea deficiențelor, iar atunci când constată remedierea tuturor deficiențelor confirmă în scris Comisiei, OACI sau CEAC;

f) execută controlul calității în domeniul securității aviației civile și stabilește termenele de remediere a deficiențelor identificate și de aplicare a măsurilor de protecție în cazul vulnerabilităților;

n) autorizează agenții abilitați, expeditorii cunoscuți și furnizorii abilitați de provizii de bord; prin *expeditor cunoscut* se înțelege un expeditor care trimite mărfuri sau poștă pe cont propriu și ale cărui proceduri se conformează normelor și standardelor comune de securitate, într-o măsură suficientă pentru a permite transportul acestor mărfuri sau al poștei de către orice aeronavă;”.

4. La articolul 4, alineatele (1)–(3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Autoritatea competentă asigură ca inspecția Comisiei în România să se deruleze în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 72/2010, că auditul OACI în România se derulează în conformitate cu standardele stabilite de anexa 17 și că auditul CEAC și evaluarea vulnerabilităților pe aeroporturi din România, care pot afecta calitatea în securitatea aviației civile, se derulează în conformitate cu politicile conținute de Doc 30.

(2) Autoritatea competentă desemnează auditorul național cu atribuții de colectare a datelor și de completare a chestionarului preliminar de inspecție a Comisiei, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 72/2010, precum și auditorul de securitate a aviației civile cu atribuții de colectare a datelor și de completare a chestionarului preliminar de audit OACI sau CEAC ori a chestionarului preliminar de evaluare a vulnerabilităților.

(3) Autoritatea competentă desemnează dintre auditorii de securitate a aviației civile un coordonator național pentru activitatea de inspecție a Comisiei, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 72/2010, precum și pentru auditul OACI sau CEAC, denumit în continuare *coordonator național*.”

5. La articolul 4, alineatul (7) se abrogă.

6. La articolul 4, alineatul (9) va avea următorul cuprins:

„(9) Prevederile alin. (8) se aplică în mod corespunzător și pentru auditorii OACI sau CEAC, pe durata efectuării în România a auditului OACI sau CEAC, precum și pentru evaluatorii CEAC, pe durata efectuării în România a evaluării vulnerabilităților, cu excepția prevederilor privind autorizația de introducere a articolelor interzise.”

7. La articolul 5, alineatele (4) și (11) vor avea următorul cuprins:

„(4) În echipa de test pot fi cooptate persoane care dețin o pregătire în domeniu, dar care nu dețin calitatea de auditor de securitate a aviației civile.

(11) Prin excepție de la prevederile alin. (10), în cazul stabilirii de către Comisie a unor cerințe suplimentare față de cele actuale, autoritatea competentă poate utiliza și personal specializat în domeniu din afara structurilor proprii.”

8. La articolul 6, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Frecvența auditului de securitate la aeroporturile civile din România, la transportatorii aerieni români și la agenții abilitați cargo și poștali este de cel puțin unul la 2 ani, iar la alte entități care aplică standarde de securitate aeronautică este de cel puțin unul la 3 ani.”

9. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Pentru efectuarea activităților de monitorizare a conformității, membrii echipei de audit, membrii echipei de inspecție și membrii echipei de test beneficiază de o indemnizație al cărei quantum se stabilește de autoritatea competentă, prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.”

10. La articolul 9, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Expertizele prevăzute la pct. 9 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 300/2008 se efectuează de echipe desemnate de conducătorul structurii cu responsabilități în domeniul securității aviației civile din cadrul autorității competente și care sunt formate din auditori de securitate a aviației civile și personal cu pregătire în domeniu, aparținând altor autorități publice, putând fi cooptați în echipele de expertiză și consultanți tehnici din cadrul entităților care au responsabilități în domeniul securității aviației civile.”

11. La articolul 9, alineatul (5) se abrogă.

12. La articolul 10, alineatul (2) se abrogă.

13. La articolul 11, alineatele (1), (2) și (4) vor avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Finanțarea structurii cu responsabilități în domeniul securității aviației civile, constituită la nivelul autorității competente sau al organismului tehnic specializat prevăzut la art. 3 alin. (3), precum și plata indemnizațiilor prevăzute la art. 8 se fac integral din veniturile proprii constituite din alocarea sumei de 0,15 euro/pasager din tariful de securitate perceput pe aeroporturile din România, conform prevederilor legale în vigoare.

(2) Indemnizațiile vor fi plătite după maximum 30 de zile de la predarea raportului structurii cu responsabilități în domeniul securității aviației civile din cadrul autorității competente pentru membrii echipelor care efectuează activitățile de monitorizare a conformității prevăzute la art. 5 alin. (2).

(4) Din suma prevăzută ca tarif de securitate aprobat de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, administrațiile aeroporturilor din România alocă suma prevăzută la alin. (1) și o virează lunar, după colectare, în contul autorității competente, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.”

Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 94/2009 privind auditul de securitate în domeniul aviației civile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 15 aprilie 2009, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
IOAN OLTEAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 17/2011 privind controlul calității în securitatea
aviației civile**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 17/2011 privind controlul calității în securitatea aviației civile și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 20 iulie 2012.

Nr. 519.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 530

din 22 mai 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b)
din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar,
precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011
a personalului plătit din fonduri publice**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 3.994/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.684D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 146D/2012 — nr. 150D/2012, nr. 152D/2012, nr. 153D/2012, nr. 155D/2012, nr. 156D/2012, nr. 159D/2012 — nr. 163D/2012, nr. 172D/2012, nr. 180D/2012, nr. 181D/2012, nr. 199D/2012 și nr. 200D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 4.469/40/2011, nr. 4.112/40/2011, nr. 4.106/40/2011, nr. 4.465/40/2011, nr. 4.467/40/2011, nr. 4.101/40/2011, nr. 4.102/40/2011, nr. 2.157/40/2011, nr. 7.325/40/2011, nr. 7.324/40/2011, nr. 4.709/40/2011, nr. 4.829/40/2011, nr. 6.826/40/2011, nr. 7.131/40/2011, nr. 4.108/40/2011, nr. 4.712/40/2011, nr. 4.718/40/2011, nr. 7.443/40/2011 și nr. 7.451/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor nr. 1.684D/2011, nr. 146D/2012 —

nr. 150D/2012, nr. 152D/2012, nr. 153D/2012, nr. 155D/2012, nr. 156D/2012, nr. 159D/2012 — nr. 163D/2012, nr. 172D/2012, nr. 180D/2012, nr. 181D/2012, nr. 199D/2012 și nr. 200D/2012.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 146D/2012 — nr. 150D/2012, nr. 152D/2012, nr. 153D/2012, nr. 155D/2012, nr. 156D/2012, nr. 159D/2012 — nr. 163D/2012, nr. 172D/2012, nr. 180D/2012, nr. 181D/2012, nr. 199D/2012 și nr. 200D/2012 la Dosarul nr. 1.684D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 275/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 3.994/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani într-o cauză având ca obiect un litigiu de muncă.

Prin încheierile din 10 noiembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 4.469/40/2011, nr. 4.112/40/2011, nr. 4.106/40/2011, nr. 4.465/40/2011, nr. 4.467/40/2011, nr. 4.101/40/2011, nr. 4.102/40/2011, încheierile din 16 noiembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 2.157/40/2011 și nr. 7.325/40/2011, încheierile din 22 noiembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 7.324/40/2011, nr. 4.709/40/2011, nr. 4.829/40/2011, nr. 6.826/40/2011, nr. 7.131/40/2011, nr. 4.108/40/2011, nr. 4.712/40/2011 și nr. 4.718/40/2011, precum și prin încheierile din 10 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 7.443/40/2011 și nr. 7.451/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu aceeași excepție de neconstituționalitate**, ridicată de același autor în cauze având ca obiect litigii de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate încalcă grav dreptul lor de proprietate asupra bunului reprezentat de salariul cuvenit pentru munca prestată, fără a exista vreuna din cauzele prevăzute de art. 53 din Constituție și fără caracter temporar, deoarece art. 1 din Legea nr. 285/2010 preia *sine die* diminuarea salarială dispusă prin Legea nr. 118/2010.

Arată că, în schimbul diminuării drepturilor salariale potrivit dispozițiilor legale criticate, nu se acordă despăgubiri proporționale. În acest sens, sunt invocate hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 septembrie 2004, 8 noiembrie 2005 și 23 octombrie 2007, pronunțate în cauzele *Kopecky împotriva Slovaciei*, *Kechko împotriva Ucrainei* și *Cazacu împotriva Republicii Moldova*. De asemenea, apreciază că reglementarea criticată contravine și art. 1 paragraful 1 din

Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Totodată, autorul excepției apreciază că prin modul în care a fost promulgată Legea nr. 118/2010 se constată o încălcare a dispozițiilor art. 147 alin. (2) din Constituție și a prevederilor art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, precum și a celor ale art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților.

În fine, susține că, deși prevederile Legii nr. 118/2010 referitoare la diminuarea salariilor ar fi trebuit aplicate până la data de 31 decembrie 2010, legea criticată își produce efectele și în prezent, întrucât calculul drepturilor salariale aferente anului 2011 are ca bază salariul brut din luna octombrie a anului 2010, legea fiind de actualitate prin preluarea dispozițiilor sale de către art. 1 din Legea nr. 285/2010.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă și-a exprimat opinia în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.684D/2011, în sensul constituționalității reglementării criticate, având în vedere și faptul că instanța de contencios constituțional a analizat pe larg criticile invocate în prezenta cauză. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 872 și nr. 874/2010, nr. 975/2010 sau nr. 1.655/2010.

Tribunalul Botoșani — Secția I civilă, în dosarele Curții Constituționale nr. 146D/2012 — nr. 150D/2012, nr. 152D/2012, nr. 153D/2012, nr. 155D/2012, nr. 156D/2012, nr. 159D/2012 — nr. 163D/2012, nr. 172D/2012, nr. 180D/2012, nr. 181D/2012, nr. 199D/2012 și nr. 200D/2012, și-a exprimat opinia în sensul neconstituționalității Legii nr. 118/2010, în raport cu dispozițiile art. 147 alin. (2) din Constituție.

În acest sens, instanța de judecată face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 975/2010, „prin care s-a stabilit definitiv și general obligatoriu [...] că a fost depusă o obiecție de neconstituționalitate în termenul legal”, iar potrivit art. 77 din Constituție, „dacă s-a cerut verificarea constituționalității unei legi, promulgarea se face în cel mult 10 zile de la primirea deciziei Curții Constituționale, prin care i s-a confirmat constituționalitatea”.

În raport cu considerentele deciziei mai sus menționate, consideră că Legea nr. 118/2010 nu putea să intre în vigoare la data de 3 iulie 2010, atât timp cât a fost înregistrată în termen legal o obiecție de neconstituționalitate. Așa fiind, instanța de judecată apreciază că prin nerespectarea termenelor și condițiilor impuse de Legea nr. 47/1992 a fost lipsită de substanță forma de control de constituționalitate a legilor înainte de promulgarea acestora, Legea nr. 118/2010 încălcând astfel atât dispozițiile constituționale ale art. 146, cât și pe cele ale art. 1 alin. (3) și (5) și art. 16.

În ceea ce privește art. 1 din Legea nr. 285/2010, instanța de judecată consideră că nu există motive pentru care acest text de lege să fie considerat neconstituțional.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că reglementarea criticată este constituțională, sens în care invocă și jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 1 din Legea nr. 118/2010: „(1) *Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*

(2) *În situația în care din aplicarea prevederilor alin. (1) rezultă o valoare mai mică decât valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, suma care se acordă este de 600 lei.*”;

— Art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010: „(1) *Se reduc cu 25% următoarele drepturi de natură salarială de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare al acestora [...]:*

b) *drepturile prevăzute la art. 104 alin. (3) și art. 107 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.*”;

— Art. 1 din Legea nr. 285/2010: „(1) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(2) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*

(3) *Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție*

sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.

(4) *Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(5) *În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv la solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 — *Tratatul internațional privind drepturile omului*, art. 44 alin. (1)—(3) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1)—(5) privind *Proprietatea*, precum și prevederile art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene privind dreptul de proprietate și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu privire la protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile legale criticate referitoare la diminuarea cuantumului salariului personalului bugetar au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, iar prevederile Legii nr. 285/2010 reglementează salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, având deci aplicabilitate limitată doar la anul 2011.

Cu toate acestea, prevederile legale criticate continuă să își producă efectele juridice în prezentele cauze, astfel încât, potrivit jurisprudenței sale, și anume Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza constituționalitatea prevederilor ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate.

1. În ce privește criticile de natură extrinsecă, referitoare la neconstituționalitatea procedurii de adoptare și promulgare a Legii nr. 118/2010, și anume la nerespectarea termenului prevăzut pentru exercitarea dreptului de sesizare a Curții Constituționale asupra unei legi anterior promulgării, prin Decizia nr. 256 din 20 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 21 mai 2012, Curtea a reținut că

natura juridică a acestui termen este una de protecție a titularilor dreptului de sesizare a Curții Constituționale, spre a se evita promulgarea intempestivă a legii și eludarea, în acest fel, a controlului de constituționalitate *a priori*. Pentru a întări finalitatea urmărită prin instituirea acestui termen, Curtea a stabilit că, în măsura în care titularii dreptului de sesizare și-au exercitat acest drept în interiorul termenului respectiv, controlul de constituționalitate *a priori* va fi exercitat chiar dacă decretul de promulgare a fost emis înainte ca aceștia să își fi exercitat dreptul prevăzut de art. 146 lit. a) din Constituție. Or, cu privire la viitoarea Lege nr. 118/2010, titularii dreptului de sesizare prevăzuți la art. 146 lit. a) din Constituție și-au exercitat acest drept.

Astfel, chiar dacă Președintele a promulgat legea criticată pentru neconstituționalitate, aceștia aveau dreptul și posibilitatea să sesizeze Curtea Constituțională în termenul de două zile prevăzut de lege cu privire la textele care au făcut obiectul reexaminării. Încălcarea acestui termen nu se poate converti într-un motiv de neconstituționalitate a legii, care a fost adoptată de către Parlament cu respectarea tuturor exigențelor de ordin constituțional. Promulgarea este un act ulterior adoptării legii și exterior voinței emitentului actului, astfel încât eventualele probleme de constituționalitate în legătură cu acesta nu afectează constituționalitatea extrinsecă a legii (a se vedea Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 14 decembrie 2011).

2. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea constată că soluția legislativă criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare cu cele invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 98 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 20 aprilie 2012, și Decizia nr. 217 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 29 mai 2012, Curtea a constatat, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre

condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea, însă, a dispozițiilor art. 53 din Constituție.

Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, această soluție legislativă a fost determinată de apărarea „securității naționale”, care ar putea afecta însăși ființa statului prin amploarea și gravitatea fenomenului.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

În ceea ce privește susținerea referitoare la încălcarea dreptului de proprietate privată, Curtea a stabilit că drepturile salariale constituie un „*bun*” ce intră în sfera de protecție a dreptului de proprietate, dar care nu vizează drepturile salariale viitoare, ci numai cuantumul sumelor aferente salariilor care sunt certe, lichide și exigibile.

În fine, cu privire la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 285/2010, prin Decizia nr. 199 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012, Curtea a statuat că măsura criticată are un caracter temporar, aplicându-se pe parcursul anului 2011, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani atât în Dosarul nr. 3.994/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă, cât și în dosarele nr. 4.469/40/2011, nr. 4.112/40/2011, nr. 4.106/40/2011, nr. 4.465/40/2011, nr. 4.467/40/2011, nr. 4.101/40/2011, nr. 4.102/40/2011, nr. 2.157/40/2011, nr. 7.325/40/2011, nr. 7.324/40/2011, nr. 4.709/40/2011, nr. 4.829/40/2011, nr. 6.826/40/2011, nr. 7.131/40/2011, nr. 4.108/40/2011, nr. 4.712/40/2011, nr. 4.718/40/2011, nr. 7.443/40/2011 și nr. 7.451/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 463 din 9 mai 2012

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
Nr. 144 din 20 iunie 2012

SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII
Nr. 5.217 din 14 mai 2012

SERVICIUL DE INFORMAȚII EXTERNE
Nr. 168 din 1 iunie 2012

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
Nr. M.62 din 11 iunie 2012

MINISTERUL JUSTIȚIEI
Nr. 2.535 din 20 iulie 2012

SERVICIUL DE TELECOMUNICAȚII SPECIALE
Nr. 301 din 25 mai 2012

SERVICIUL DE PROTECȚIE ȘI PAZĂ
Nr. 570 din 25 mai 2012

ORDIN

pentru aprobarea Normelor proprii de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012, adaptate la specificul organizării asistenței medicale în rețeaua sanitară a ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, aplicabile în relațiile contractuale dintre Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și furnizorii de servicii medicale și medicamente care aparțin acestei rețele

Pentru aplicarea art. 5¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 56/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 458/2001, și a art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.389/2010 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, al art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare, al art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, al art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare, al art. 23 alin. 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare, al art. 10 din Legea nr. 92/1996 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Telecomunicații Speciale, cu modificările și completările ulterioare, al art. 7 alin. (3) din Legea nr. 1/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Externe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 8 alin. (3) din Legea nr. 191/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Protecție și Pază, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății, ministrul apărării naționale, ministrul administrației și internelor, ministrul justiției, directorul Serviciului Român de Informații, directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale, directorul Serviciului de Informații Externe și directorul Serviciului de Protecție și Pază emit prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă Normele proprii de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012, adaptate la specificul organizării asistenței medicale în rețeaua sanitară a ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, aplicabile în relațiile contractuale dintre Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și furnizorii de servicii medicale și medicamente care aparțin acestei rețele, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Relațiile contractuale dintre Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și furnizorii de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale se vor derula în conformitate cu prevederile Normelor metodologice de aplicare în anul 2012 a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.389/2010, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.723/950/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Vasile Cepoi
Ministrul administrației și internelor,
Ioan Rus

Directorul Serviciului Român de Informații,
George Cristian Maior
Directorul Serviciului de Informații Externe,
Teodor Meleșcanu

Ministrul apărării naționale,
Corneliu Dobrițoiu
Ministrul justiției,
Titus Corlățean
Directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale,
Marcel Opriș
Directorul Serviciului de Protecție și Pază,
Lucian-Silvan Pahonțu

NORME PROPRII

de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012, adaptate la specificul organizării asistenței medicale în rețeaua sanitară a ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, aplicabile în relațiile contractuale dintre Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și furnizorii de servicii medicale și medicamente care aparțin acestei rețele

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentele norme stabilesc reguli de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.389/2010, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Contract-cadru*, adaptate la specificul organizării asistenței medicale în rețelele sanitare proprii din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești.

(2) Prevederile prezentelor norme, în măsura în care nu dispun altfel, se completează cu dispozițiile Normelor metodologice de aplicare în anul 2012 a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.389/2010, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.723/950/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Furnizorii de servicii medicale din rețelele sanitare aparținând sistemului apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești sunt cei prevăzuți la art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 56/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 458/2001.

Art. 3. — Atribuțiile ce revin, potrivit normelor legale în vigoare, direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București în domeniul asistenței medicale în sistemul asigurărilor sociale de sănătate sunt exercitate de către direcțiile medicale sau structurile similare organizate conform titlului I — Sănătatea publică din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, din ministerele și instituțiile centrale cu rețea sanitară proprie.

Art. 4. — (1) În vederea încheierii contractului, furnizorii de servicii medicale din rețeaua apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești vor prezenta documentele prevăzute în contractul-cadru și în anexele la modelele de contract pe tipuri de asistență din Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.723/950/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2012 a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.389/2010, cu modificările și completările ulterioare. Certificatului de înregistrare în registrul unic al cabinetelor medicale îi este asimilat actul de înființare a furnizorilor de servicii medicale.

(2) La încheierea contractului de furnizare de medicamente, furnizorii din rețeaua apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești vor prezenta documentele prevăzute în cap. III din contractul-cadru referitor la acordarea medicamentelor cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu și în anexa 1 la anexa 31 la Normele metodologice de aplicare în anul 2012 a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări

sociale de sănătate pentru anii 2011—2012, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.389/2010, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.723/950/2011, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția certificatului de înmatriculare la registrul comerțului.

(3) Prin act de înființare a furnizorului se înțelege inclusiv ordinele legale de înființare emise de ministerele și instituțiile din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești.

Art. 5. — (1) Toate documentele care stau la baza încheierii contractelor și decontării serviciilor medicale și medicamentelor și care conțin informații clasificate potrivit legii, datorită specificului instituției respective, se certifică prin semnătura reprezentanților legali ai furnizorilor, care vor răspunde de exactitatea și realitatea datelor transmise și/sau raportate.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se prezintă spre verificare de către reprezentanții legali ai furnizorilor, la sediul acestora, numai persoanelor nominalizate, potrivit specialităților și competențelor, de către Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, agreeate de instituțiile cu legi specifice de organizare și funcționare din a căror structură fac parte respectivii furnizori. Fac excepție de la activitatea de agreare persoanele din cadrul compartimentului de control al Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești pe timpul misiunii.

(3) Persoanele cu drept de control aparținând Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, prevăzute la alin. (2), vor avea acces la informațiile clasificate potrivit legii, în condițiile și prin respectarea procedurilor prevăzute de lege.

(4) Aceste documente sunt acte justificative care susțin plățile efectuate, se arhivează și se păstrează la sediul furnizorului pe toată durata prevăzută de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) Asigurații care plătesc contribuția pentru asigurările sociale de sănătate, indiferent de casa de asigurări de sănătate unde aceștia sunt luați în evidență, precum și cei din categoriile de persoane prevăzute la art. 213 din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, care solicită servicii medicale furnizate în sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, vor face dovada calității lor potrivit reglementărilor legale în vigoare.

(2) Până la data la care Sistemul informatic unic integrat va deveni operațional la nivelul Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, evidența asiguraților care, potrivit legii, au regim de confidențialitate, precum și a persoanelor private de libertate se ține numeric. Dovada calității de asigurat pentru aceste categorii de persoane se face pe baza adeverințelor eliberate de către instituțiile care le au în evidență.

(3) După implementarea Sistemului informatic unic integrat la nivelul Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești evidența tuturor categoriilor de asigurați se va realiza nominal, conform reglementărilor legale în vigoare.

(4) Pentru categoriile de asigurați care execută o pedeapsă privativă de libertate (arestați, reținuți și condamnați), în scopul evitării dublei plăți, instituțiile în evidența cărora se află acestea vor informa casele județene de asigurări de sănătate și a municipiului București, în raza cărora aveau domiciliul aceste persoane, precum și Casa Asigurărilor de Sănătate a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii despre starea de fapt a acestora.

CAPITOLUL II

Asistența medicală primară

SECȚIUNEA 1

Modalități de contractare

Art. 7. — Pentru cabinetele medicale de unitate/infirmerii contractul de furnizare de servicii medicale în asistența medicală primară se încheie între spitalul militar, spitalul penitenciar sau alte unități sanitare care coordonează activitățile medicale din aceste cabinete și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, conform reglementărilor specifice.

Art. 8. — Pentru cabinetele medicale aflate în structura centrelor medicale județene și ale municipiului București, contractul de furnizare de servicii medicale în asistența medicală primară se încheie de reprezentantul legal al centrului medical și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

Art. 9. — Contractul de furnizare de servicii medicale în asistența medicală primară pentru cabinetele medicale aflate în structura/coordonarea centrelor medicale de diagnostic și tratament sau a altor unități sanitare similare se încheie de reprezentantul legal al acestora și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

Art. 10. — Contractul de furnizare de servicii medicale în asistența medicală primară pentru cabinetele medicale aflate în structura spitalelor din rețelele sanitare aparținând ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești se încheie de reprezentantul legal al acestor spitale și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

Art. 11. — Numărul minim de persoane înscrise pe listele medicilor de familie care își desfășoară activitatea în cabinetele medicale ce funcționează în structura sau în coordonarea unor unități sanitare aparținând ministerelor și instituțiilor centrale cu rețea sanitară proprie se stabilește de către direcțiile medicale sau structurile similare din ministerele și instituțiile din sistemul național de apărare în funcție de organizarea, funcționarea și necesarul de servicii medicale.

Art. 12. — (1) Listele ce cuprind persoanele aflate în evidența Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice,

Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, pe baza cărora se încheie contractele de furnizare de servicii medicale în asistență medicală primară, se întocmesc cu respectarea specificului ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești.

(2) Pentru cabinetele medicale de unitate/infirmerii se vor întocmi liste nominale cu elevi și studenți militari, care se certifică de către comandantul unității și de către reprezentantul legal al unității sanitare în coordonarea căreia se află cabinetul medical.

(3) Medicii din cabinetele medicale de unitate/infirmerii pot înscrie pe listele nominale cadre militare în activitate, funcționari publici cu statut special, personal civil, membri de familie ai acestora, pensionari militari și membri de familie ai acestora, care au optat pentru medicii de familie respectivi, precum și alte categorii de persoane, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(4) Medicul din cabinetul medical de unitate/infirmerie are obligația să anunțe în scris, în termen de 15 zile, casa de asigurări de sănătate județeană, a municipiului București sau a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, după caz, în a cărei evidență se află asiguratul, includerea acestuia pe lista sa.

Art. 13. — Listele nominale cuprinzând persoanele înscrise pe listele medicilor de familie, precum și formularele de raportare vor fi întocmite conform modelelor comunicate de Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, atât pe hârtie, cât și pe suport magnetic, și vor fi semnate și parafate de medic sau de șeful secției medicale, precum și de către reprezentantul legal al furnizorului de servicii medicale.

SECȚIUNEA a 2-a

Modalități de plată

Art. 14. — (1) Contribuția la asigurările sociale de sănătate pentru persoanele private de libertate se virează lunar de către ordonatorul de credite, iar declarația pentru contribuția la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, împreună cu fotocopiiile documentelor de plată și extrasul de cont bancar vizat de trezorerie, va fi transmisă Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

(2) Pentru cabinetele medicale în care se acordă asistență medicală persoanelor private de libertate, decontarea activității de asistență medicală primară se face pe baza raportării, conform metodologiei stabilite de comun acord de ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

Art. 15. — Plata furnizorilor de servicii medicale pentru asistența medicală acordată pentru persoanele private de libertate se efectuează pe baza raportărilor, după următoarele formule, adaptate formularelor de raportare stabilite prin ordin al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate:

Total număr persoane private de libertate în fiecare zi a lunii	
Număr de zile calendaristice ale lunii respective	= Număr mediu de persoane private de libertate din luna respectivă
Număr mediu de persoane private de libertate pe lună x 7,2	
12	= Număr de puncte neajustate pe lună pentru grupa de vârstă 4—59 de ani
Număr mediu de persoane private de libertate pe lună x 11,2	
12	= Număr de puncte neajustate pe lună pentru grupa de vârstă 60 de ani și peste

Numărul inițial de persoane private de libertate se va stipula în contract și va fi cel existent la data de 1 ianuarie 2012.

Prin *persoane private de libertate* se înțelege reținuți și arestați preventiv și persoane care execută o pedeapsă privativă de libertate.

Art. 16. — După implementarea Sistemului informatic unic integrat la nivelul Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești raportarea, validarea și decontarea serviciilor medicale se va realiza conform prevederilor legale în vigoare, utilizând acest sistem și evidența nominală a tuturor categoriilor de asigurați.

Art. 17. — Pentru perioada de absență motivată a medicului care acordă asistență medicală primară, ministerele și instituțiile în a căror subordine se află acesta organizează preluarea activității medicale de către un alt medic cu licență de înlocuire și comunică aceasta Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești. Se consideră absență motivată următoarele situații: concedii de odihnă, concedii medicale, concedii fără plată, concedii pentru creșterea copilului, permisiile pentru cadrele militare în activitate, citații de la organele judecătorești sau de la alte organe care au dreptul, potrivit legii, de a solicita prezența la instituțiile respective și misiunile ordonate.

Art. 18. — Direcțiile medicale sau alte structuri similare acestora din cadrul ministerelor și instituțiilor din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești vor pune la dispoziția Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești liste cuprinzând medicii cu licență de înlocuire, fără obligații contractuale, cum este și cazul medicilor militari pensionari sau disponibilizați, care pot prelua activitatea în condițiile legii.

Art. 19. — (1) Pentru perioadele de absență motivate sub 30 de zile a medicului care acordă asistență medicală primară din instituțiile și ministerele cu rețele sanitare proprii se organizează preluarea activității medicale de către un alt medic prin ordin de zi pe unitate sau prin dispoziția comandantului instituției.

(2) Obligațiile medicului înlocuitor sunt cele prevăzute în contractul încheiat de reprezentantul legal al furnizorului de servicii medicale cu Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

(3) În desfășurarea activității, medicul înlocuitor va păstra evidențele primare în registrul de consultații al medicului înlocuit și va folosi parafa proprie.

(4) Raportarea activității medicale se va face de către medicul înlocuit, conform evidențelor primare din registrul de consultații.

Art. 20. — Schimbarea medicilor de familie din cabinetele medicale de unitate/infirmerii din centrele medicale județene și ale municipiului București și cele aflate în structura/coordonarea centrelor medicale de diagnostic și tratament, respectiv spitalelor din rețelele sanitare aparținând ministerelor și instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești se face, în condițiile legii, numai cu informarea reprezentantului legal al furnizorului și al Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

Art. 21. — (1) Lista cuprinzând cabinetele medicale și condițiile specifice sistemului în care se acordă asistență medicală primară la care se aplică majorări se stabilește anual de direcțiile medicale sau de alte structuri similare din ministerele și instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești în cadrul rețelelor sanitare proprii împreună cu Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, cu referate justificative bine întemeiate și în limita

fondului aprobat (cabinete aresturi, cabinete penitenciare, zone izolate etc.).

(2) Criteriile de stabilire a cabinetelor medicale la care se pot aplica majorări vor fi înaintate de direcțiile medicale sau de alte structuri similare din ministerele și instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești spre avizare Ministerului Sănătății.

CAPITOLUL III

Modul de prescriere, eliberare și decontare a medicamentelor cu și fără contribuție personală în tratamentul ambulatoriu

Art. 22. — Asistența cu medicamente în tratamentul ambulatoriu se asigură de farmaciile autorizate și evaluate conform prevederilor legale în vigoare, inclusiv de farmaciile care funcționează în structura unităților sanitare din sistemul de apărare, ordine publică, siguranță națională și autoritate judecătorească.

Art. 23. — Decontarea contravalorii medicamentelor eliberate de farmaciile din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești se efectuează în termen de până la 180 de zile calendaristice de la data validării facturii de către farmacie la Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești. Decontarea contravalorii medicamentelor care se eliberează pacienților incluși în programele naționale de sănătate cu scop curativ se face în termen de până la 90 de zile calendaristice de la data validării facturilor de Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești.

Art. 24. — Modalitatea de decontare a părții necompensate de care beneficiază asigurații în baza unor legi speciale se stabilește prin ordin al miniștrilor și conducătorilor instituțiilor din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești.

Art. 25. — Documentele necesare decontării medicamentelor sunt cele prevăzute în Normele metodologice de aplicare în anul 2012 a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.389/2010, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.723/950/2011, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Modalități de contractare în asistența medicală ambulatorie de specialitate pentru specialitățile clinice, paraclinice, de medicină dentară și de recuperare-reabilitare a sănătății

Art. 26. — Sumele care urmează a fi contractate cu furnizorii de analize medicale de laborator, respectiv cu furnizorii de investigații paraclinice de radiologie-imagistică medicală din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești vor fi stabilite în funcție de execuția și numărul de servicii medicale efectuate în anul precedent.

Art. 27. — Modalitatea de decontare a părții necompensate — încasată de furnizorii de servicii medicale pentru unele servicii medicale, de care beneficiază asigurații în baza unor legi speciale — se stabilește prin ordin al miniștrilor și conducătorilor instituțiilor din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești.

CAPITOLUL V

Obligațiile unităților sanitare cu paturi

Art. 28. — Unitățile sanitare cu paturi din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești au

obligăția să transmită Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, în primele 5 zile lucrătoare ale lunii curente, cheltuielile efectuate în luna precedentă, cu respectarea legislației privind organizarea și funcționarea ministerelor și instituțiilor din sistemul național de apărare, conform machetei prevăzute în anexa nr. 19 A la Normele metodologice de aplicare în anul 2012 a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.389/2010, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.723/950/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 29. — Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești încheie contracte cu spitalele din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești pentru secțiile care au personal medical de specialitate încadrat sau își desfășoară activitatea în temeiul unor convenții/contracte de colaborare/contracte de prestare servicii în condițiile respectării prevederilor legale.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 30. — Medicii din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești care sunt mutați în interes de serviciu în alte unități sanitare similare celei în care și-au desfășurat activitatea pot continua relațiile contractuale cu Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești prin încheierea unui nou contract, în condițiile legii.

Art. 31. — Crearea bazei de date la nivelul Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești pentru funcționarea sistemului informatic se va face cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind informațiile clasificate, printr-un protocol care se semnează de Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și de ministerele și instituțiile din sistemul apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

